

at fortsætte. Derfor bliver i disse Dage Slagteriet til Faar i Esbjerg indrettet saaledes, at det ogsaa kan benyttes til Slagting af Hornbøvg. Der foreligger i ethvert Tilfælde nu Resultater med Hensyn til de bortsendte Dyr, de ere vel forskellige, men man maa jo lære at indrette sig paa den bedste Maade. Der foreligger et særlig heldigt Resultat, det er med Hensyn til Sendingen fra Spritfabrikkerne, og det er af den Betskaffenhed, at det opmuntrer til en Fortsættelse af den Vej; det vil altsaa ske, og det skal blive støttet i det Omfang, hvori der kan blive Tale om at støtte den Slags Foretagender, som jo ellers ere private, men man kan dog nok støtte dem, naar man fra alle Sider er enig derom, og Rigsdagen ligesom jeg ogsaa er af den Mening.

N. Jensen: Jeg skal kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger til Udtalelserne fra den ærede Minister. Det glæder mig, at han er enig i den Opfattelse, jeg tillod mig at udtale angaaende det Punkt under Litra d., at Beløbet der til Dels eller helt kan anvendes til en Opdrætningsanstalt. Naar den ærede Minister ikke gav mig Svar paa, hvorvidt han vilde medvirke til, at hvis en saadan blev sat i Gang, den kunde faa Staldgaarden ved Kolding, har jeg opfattet det saaledes, at det har sin Grund i, at dette fortæxer under hans Kollega Kultusministeren; men jeg haaber, hvis saa er, at Ministeren ikke vil være uwillig til at yde sin Medvirking til, at en saadan Overenskomst kan komme i Stand. Naar den ærede Minister i sine Udtalelser talte om Købesummen og navnlig de høje Summer, som vare betalte for Hingste, hvoraf nogle kun nominelle, og jeg tillod mig at afbryde og sige: „Ske hos os,“ saa skylder jeg det høje Ting at forklare, hvorledes Forholdet er. Sagen foreligger Fællesforeningens Udvalg for Husdyravl og Husdyrbrug til Erklæring, og det gør alt for at faa Bæstet om den virkelige Pris, saa at intet andet bliver indstillet til Ministeren end, hvad der er faktisk, ligesom ogsaa den vedkommende Hingstefuekommissions Formand kan have en begrundet Mening. Med Hensyn til Ministerens Udtalelse som Svar paa min Henstilling angaaende Erklæring fra Hingstefuekommissionens Formand, navnlig i det Tilfælde, at en Hingst blev solgt til Sjælland, da mener Ministeren, at man kan ikke nøjes med den ydste Hingstefuekommissions Formands Erklæring, man kunde maaske gaa saa vidt at afstæke begge — ogsaa den sjællandske — en Erklæring. Jeg er nu rigtignok bange

for, at denne dobbelte Erklæring skal blive misvisende for Ministeren og ikke god at faa Forstand af, idet den ene Formand kan mene, at Prisen er passende, medens den anden anser den for at være alt for høj. Naar man skal sige, hvorledes man rettest kommer til et Resultat, bliver det ved den af mig antydede Fremgangsmaade. Naar den ærede Minister mente, at det gik ikke an at frittage vedkommende Forening for at tilbagebetale i Tilfælde af, at den ophørte, er det en Selvfølge, derom ere vi jo enige. Jeg har kun høvdet, at hvis den af en eller anden Grund saa sig nødsaget til at omstifte sit Avlsdyr, kunde det hænde, at det blev et Avlsdyr til en mindre Pris, men ikke af mindre Verdi over for Foreningen. Kun i saadanne Tilfælde var der ikke nogen Grund til at forlange en saadan Tilbagebetaling. Hvad angaar Valget af det faste Raaringsmedlem, har den ærede Minister henvist til, hvad der findes i Motiverne, hvad jo heller ikke er undgaaet min Opmærksomhed. Der staar der, at det hele, man forlanger, er, at der er en Kontrol, at der virkelig er et kontrollerende Medlem med, men for øvrigt kunne Foreningerne jo vælge saa mange Raaringsmedlemmer, som de ville. Men jeg skal tillade mig at oplæse, hvad der staar. Saaledes som den ærede Minister har affattet Motiverne, staar der: „I Virkeligheden have Foreningerne som oftest af egen Drift besat en Plads i deres Raaringsudvalg med Statskonsulenten eller vedkommende Medlem af Hingstefuekommissionen, og Staten har saaledes som Regel faktisk udøvet Tilsyn med Raaringen.“ Det er fuldstændig overensstemmende med Sandheden, saadan er Reglen, og saadan vil den blive i de fleste Tilfælde, fordi man i Jylland har en Hovedbestemmelse i de Love og Vedtægter, som hidtil ere godkendte af den meget ærede Minister, nemlig § 17, der lyder saaledes: „Foreningen af ydste Landbosforeninger for Husdyrbrug vælger 3 Raaringsmedlemmer“, og det er sket paa den Maade, som meget rigtig er antydet i Motiverne. Paa den Maade vil der komme Ensartethed til Stede overalt. Jeg vil føje til, at det glæder mig at se, at den meget ærede Minister har haft Die for, at, hvor der var saadanne Foreninger, der sluttede sig sammen for at virke for det fælles Formaal, burde man anbefale de enkeltstaaende Foreninger at træde ind deri. Jeg hævder altsaa fremdeles, at, naar Udviklingen bliver ved at gaa i det Spor, vil den ærede Minister faa den fornødne Kontrol gennem Fællesforeningens Medlemmer, idet der er paalagt de faste Raaringsmedlemmer at give Indberetning, og saadanne Indberetninger